

Torah écrite (pentateuque) - Deutéronome

Chapter 1

- 1,1 אלה הדברים, אשר דבר משה אל-כל-ישראל, בעבר, הירדן: במדבר בערבה מול סוף בין-פאכן ובין-תפל, ולבן
וסצרת-וידן.
1,2 אחד עשר יום מחרב, דרך הר-שעיר, עד, קדש ברנע.
1,3 ויהי בארבעים שנה, בעשתי-עשר חדש באחד לחדש; דבר משה, אל-בני-ישראל, ככל אשר צוה יהוה אתו, אלהם.
1,4 אחרי הכתו, את סיוח מלך האמרי, אשר יושב, בחשבון--ואת, עוג מלך הבשן, אשר-יושב בעשתרת, באדרכי.
1,5 בעבר הירדן, בארץ מואב, הואיל משה, באר את-התוכה הזאת לאמר.
1,6 יהוה אלהינו דבר אלינו, בחרב לאמר: רב-לכם שבת, בחר ה'ה.
1,7 פנו וסעו לכם, ובאו הר האמרי ואל-כל-שכניו, בערבה בחר ובשפלה ובנגב, ובחוף תים--ארץ הנגעני והלבנון, עד-הנהר
הגדל גור-פרת.
1,8 ראה נתתי לפניכם, את-הארץ; באו, ורשו את-הארץ, אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם,
ולזרעם אחריהם.
1,9 ואמר אליכם, בעת ההוא לאמר: לא-אוכל לבדי, שאת אתכם.
1,10 יהוה אלהיכם, הרבה אתכם; והגכם היום, ככוכבי השמים לרב.
1,11 יהוה אלהי אבותכם, יסף עליכם בכם--אלף פעמים; ויברך אתכם, כאשר דבר לכם.
1,12 איכה אשא, לבדי, טרחתם ומשאכם, וריבכם.
1,13 הבו לכם אנשים חכמים וגבירים, וידעים--לשבטיכם; ואשימם, בראשיכם.
1,14 ותענו, אתי; ותאמרו, טוב-הדבר אשר-דברת לעשות.
1,15 ואקח את-ראשי שבטיכם, אנשים חכמים וידעים, ואתן אותם ראשים, עליכם: שרי אלפים ושרי מאות, ושרי חמשים ושרי
עשרות, ושטרים, לשבטיכם.
1,16 ואצוה, את-שפטיכם, בעת ההוא, לאמר: שמע בין-אחיכם ושפטתם צדק, בין-איש ובין-אחיו ובין גרו.
1,17 לא-תכירו פנים במשפט, בקטן בגדל תשמעון--לא תגורו מפני-איש, כי המשפט לאלהים הוא; והדבר אשר יקשה מכם,
תקרבון אלי ושמעתי.
1,18 ואצוה אתכם, בעת ההוא, את כל-הדברים, אשר תעשון.
1,19 ונסע מחרב, ולך את כל-המדבר הגדול והנחל הוא אשר ראיתם דרך הר האמרי, כאשר צוה יהוה אלהינו, אתנו;
וגבא, עד קדש ברנע.
1,20 ואמר, אליכם: באתם עד-הר האמרי, אשר-יהוה אלהינו נתן לנו.
1,21 ראה נתן יהוה אלהיך, לפניך--את-הארץ: עלה רש, כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך--אל-תיבא, ואל-תחת.
1,22 ותקרבון אלי, כלכם, ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו, ויחפרו-לנו את-הארץ; וישבו אתנו, דבר--את-הדרך אשר בעלה-בה,
ואת הערים אשר גבא אליהן.
1,23 וייטב בעיני, הדבר; ואקח מכם שנים עשר אנשים, איש אחד לשבט.
1,24 ויפנו ויעלו ההרה, ויבאו עד-נחל אשכל; וירגלו, אתה.
1,25 ויקחו בידם מפרי הארץ, ויורדו אלינו; וישבו אתנו דבר, ויאמרו, טובה הארץ, אשר-יהוה אלהינו נתן לנו.
1,26 ולא אבייתם, לעלת; ותמרו, את-פי יהוה אלהיכם.
1,27 ותרגנו באהליכם, ותאמרו, בשנאת יהוה אתנו, הוציאנו מארץ מצרים--לתת אתנו ביד האמרי, להשמידנו.

- 1,28 אָנחנוּ עֲלֵיהֶם, אֲחֵינוּ הִמָּסוּ אֶת-לִבָּבָנוּ לֹאמַר עִם גְּדוֹל לָרֹם מִמֶּנּוּ, עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת, בְּשָׁמַיִם; וְגַם-בְּנֵי עֲגֻלִּים, נֹאֲמִינוּ שָׁם.
- 1,29 וְאָמַר, אֲלֵכֶם: לֹא-תַעֲרָצוּן וְלֹא-תִירָאוּן, מֵהֶם.
- 1,30 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלַךְ לִפְנֵיכֶם, הוּא יִלָּחֵם לָכֶם: כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה אֲתֶכֶם, בְּמִצְרַיִם--לְעֵינֵיכֶם.
- 1,31 וּבַמִּדְבָּר, אֲשֶׁר נֹאֲמִית, אֲשֶׁר נִשְׁאַנְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא-אִישׁ אֶת-בְּנוֹ--בְּכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם, עַד-בְּאֶזְכֶּם עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה.
- 1,32 וּבַדֶּבֶר, הַזֶּה--אֵינֶכֶם, מֵאַמִּינִים, בִּיהוָה, אֱלֹהֵיכֶם.
- 1,33 הֵהָלַךְ לִפְנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ, לְתוֹר לָכֶם מִקּוֹם--לְחַנְתְּכֶם: בָּאֵשׁ לִילֵה, לִרְאֹתְכֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָהּ, וּבְעֵנֹן, יוֹמָם.
- 1,34 וַיִּשְׁמַע יְהוָה, אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם; וַיִּקְצֹף, וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר.
- 1,35 אִם-יִרְאֶה אִישׁ בְּאַנְשִׁים הָאֵלֶּה, הַדּוֹר הַכֹּהֵן הַזֶּה--אֵת, הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי, לָתֵת לְאַבְרָהָם.
- 1,36 זֹלָתִי כָּלֵב בֶּן-נִפְנֶה, הוּא יִרְאֶנָּה, וְלוֹ-אֶתֵּן אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר-בָּהּ, וְלִבְנָיו--יַעֲן, אֲשֶׁר מָלָא אַחֲרֵי יְהוָה.
- 1,37 גַּם-בִּי הִתְאַנֵּף יְהוָה, בְּגִלְלָתְכֶם לֵאמֹר: גַּם-אַתָּה, לֹא-תִבָּא שָׁם.
- 1,38 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן הָעֹמֵד לִפְנֵיךָ, הוּא יִבְאֵא שָׁמָּה; אֹתוֹ תִּזְקַק, כִּי-הוּא יַנְחִילָהּ אֶת-יִשְׂרָאֵל.
- 1,39 וְטַפְכֶּם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לְבִז יִהְיֶה, וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וָרָע--הֵמָּה, יִבְאוּ שָׁמָּה; וְלָהֶם אֶתְנֶנָּה, וְהֵם יִירְשׁוּהָ.
- 1,40 וְאַתֶּם, פָּנוּ לָכֶם; וְסַעֲדוּ הַמִּדְבָּרָה, דֶּרֶךְ יַם-סוּף.
- 1,41 וַתַּעֲנוּ וַתֹּאמְרוּ אֵלָיו, חֲטֵאנוּ לַיהוָה--אֲנִיחָנוּ וְנַעֲלָה וְנִלְחַמְנוּ, כָּכָל אֲשֶׁר-צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; וַתַּחֲגֹרוּ, אִישׁ אֶת-כְּלֵי מִלְחָמָתוֹ, וַתַּהֲיִינוּ, לַעֲלֹת הַהָרָה.
- 1,42 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו, אָמַר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא-תִלָּחֲמוּ--כִּי אֵינִי, בְּקֶרְבְּכֶם; וְלֹא, תִנָּגְפוּ, לִפְנֵי, אֹיְבֵיכֶם.
- 1,43 וְאַדְבֵּר אֲלֵיכֶם, וְלֹא שְׁמַעְתֶּם; וַתֹּמְרוּ אֶת-פִּי יְהוָה, וַתַּזְדוּ וַתַּעֲלוּ הַהָרָה.
- 1,44 וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיָּשֵׁב בְּהָר הַהוּא, לִקְרֹאתְכֶם, וַיִּרְדְּפוּ אֲתֶכֶם, כְּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים; וַיִּכְּתוּ אֲתֶכֶם בְּשֵׁעִיר, עַד-חֲרָמָה.
- 1,45 וַתִּשְׁבּוּ וַתִּבְכוּ, לִפְנֵי יְהוָה; וְלֹא-שָׁמַע יְהוָה בְּקוֹלְכֶם, וְלֹא הֶאָזִין אֲלֵיכֶם.
- 1,46 וַתִּשְׁבּוּ בְּקִדְשׁ, יָמִים רַבִּים, כִּימִים, אֲשֶׁר יִשְׁבְּתֶם.